

►Daugiau pamokslų transliacijų galite rasti mūsų YouTube paskyroje „Geroji naujiena iš Kretingos“

►SKILTIS „PRANCIŠKONAI TAU“

Kiekvieną penktadienį laikraštyje „Pajūrio naujienos“ publikuojama skiltis „Pranciškonai TAU“, kurioje pristatomos Bažnyčios ir mūsų parapijos aktualijos bei sekmadienio Evangelijos ištrauka ir jos komentaras. Esame dėkingi redakcijai už šią galimybę.

►LEISKITE MAŽUTĖLIAMS ATEITI PAS MANE...“ (Lk 18, 16)

Mielieji! Kreipiamės į vaikų tėvelius, senelius ir visus, visus mylinčius mūsų mažuosius vaikučius! Turime troškimą mūsų bažnyčioje įruošti kampelį vaikams (staliukus, kėdutes ir atitinkamai užimtumo priemones...). Šv. Mišių metu tėveliai galės ramiai užsiimti su savo ir, žinoma, šalia esančiu vaiku. Auginkime juos mylėdami ir gerbdami, kad užaugę vaikai mylėtų ir gerbtų kitus! Labai prašome prisidėti auka prie šios iniciatyvos ir kartu pasidžiaugti mūsų vaikų džiaugsmu. Auką šiuo metu galite padaryti bankiniu pavedimu nurodymu "Vaikų kampeliui" –a/s LT904010041800022330, Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija. Dėkojame už Jūsų gerumą.

► DĖL 1,2% GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO

Paramą parapijai ir brolių vienuolynui galite pervesti: elektroniniu būdu arba užpildytą prašymo formą FR0512 galite tiesiogiai įteikti VMI Kretingos poskyrio darbuotojui, arba voką su užpildyta prašymo forma išsiųsti paštu adresu J. K. Chodkevičiaus g. 10, Kretinga, VMI Kretingos poskyris. Užpildytą formą įdėkite į voką, užklijuokite ir pasirašykite ant užklijuotos linijos taip, kad nebūtų įmanoma atplėšti voko, nepažeidus parašo vientisumo. Nepamirškite ant voko nurodyti savo atgalinio adreso. Ranka pildomos formos teiraukitės VMI. Prašymai priimami iki gegužės 1 d. **Mūsų rekvizitai:**

Kretingos Apreiškimo vienuolyno **įm. kodas – 191153971.**

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapijos **įm. kodas – 190769729.**

LITURGINIAI SKAITINIAI

23 P – Iz 65, 17-21; Ps 29, 2. 4-6. 11-12a. 13b; Jn 4, 43-54

24A – Ez 47, 1-9. 12; Ps 45, 2-3. 5-6. 8-9; Jn 5, 1-3a. 5-16

25 T – VIEŠPATIES APREIŠKIMAS ŠVČ.M.MARIJAI. Iz 7,10-14; 8, 10; Ps 40; Žyd 10, 4-10; Lk 1, 26-38

26 K – Iš 32, 7-14; Ps 105, 19-23; Jn 5, 31-47

27 P – Išm 2, 1a. 12-22; Ps 33, 17-21. 23; Jn 7, 1-2. 10. 25-30

28 Š – Jer 11, 18-20; Ps 7, 2-3. 9bc-12; Jn 7, 40-53

29 S – **V GAVĖNIOS SEKMADIENIS.** Ez 37, 12b-14; Ps 129, 1-8; Rom 8, 8-11; Jn 11, [1-2]. 3-7. [8-16]. 17-27. [28-31]. 32-45

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 18.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00; Pirmadieniais — nedirba.
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, įm. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, Luminor bankas.
Laikraštėlį parengė Vilma Tamašauskienė
Laikraštėlį galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KELYJE

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS

2020 M. KOVO 22 D. NR. 1108

IŠ PIRMOSIOS SAMUELIO KNYGOS (16, 1b. 6-7. 10-13a)

Viešpats kalbėjo Samueliui: „Prisipilk ragą aliejaus ir susiruošk į kelionę! Tave aš siunčiu į Betliejų pas Izajį, nes vieną iš jojo sūnų numačiau karaliumi“.

Ten nuėjęs ir išvydęs Eliją, jis pagalvojo: „Tikriausiai šitas ir bus pateptinis Viešpaties akyse!“ Bet Viešpats Samueliui tarė: „Nežiūrėk jo išvaizdos ir aukšto ūgio! Jo aš nesu išsirinkęs. Dievo akis žiūri kitaip, nei žmogus. Žmogus mato išorę, o Viešpats žvelgia į širdį“.

Taigi Izajis pristatė Samueliui septynis savo sūnus, bet Samuelis jam pasakė: „Nė vieno iš šitų Viešpats neišsirinko“. Pagaliau Samuelis paklausė Izajį: „Ar tai visi tavo sūnūs?“ Tasai atsakė: „Yra dar jaunėlis; jis gano avis“. Samuelis pasakė Izajui: „Pasiųsk ką nors jo parvesti; mes nepradėsime aukos pokylio, kol jis neateis“. Taigi jis pasiuntė jo parkviesti. Dovydas buvo rudaplaukis, gražių akių ir dailios išvaizdos. Tada Viešpats tarė: „Kelkis ir patepk jį, nes tai šitas!“

Samuelis ėmė aliejaus ragą ir patepė Dovydą jo brolių tarpe. Nuo tos dienos Viešpaties dvasia nužengė ant Dovydo ir pasiliko su juo visą laiką.

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (22, 1-3. 4. 5. 6)

P. Mane Viešpats gano: man nieko nestinga.

Mane Viešpats gano: man nieko nestinga.
Jis mane veda, kur vešlios ganyklos žaliuoja,
leidžia man atilsėti paversmy;
manąją sielą gaivina,
veda mane teisingais takais savo garbei. – **P.**

Nė keliaudamas slėniu tamsiausiu,
aš nebijosiu, nes tu drauge būsi.
Tavo lazda, vėzdas galingas,
drąsą man duoda. – **P.**

Tu man keli vaišes,
o priešai sugėdinti žiūri.
Kvepalais man patepi galvą,
pili man sklidiną taurę. – **P.**

Tavoji malonė ir meilė palydi
kiekvieną mano gyvenimo dieną.
Aš Viešpaties būste gyvensiu
per amžius ilgiausius. – **P.**

IŠ LAIŠKO EFEZIEČIAMS (5, 8-14)

Broliai! Kadaise jūs buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Tad elkitės kaip šviesos vaikai. O šviesos vaikai reiškiasi visokeriopu gerumu, teisumu ir tiesa. Išstirkite, kas patinka Viešpačiui, ir neprisidėkite prie nevaisingų tamsos darbų, o verčiau pasmerkite juos. Nes ką jie slapčia daro, gėda ir sakyti. Bet visa, ką šviesa smerkia, tampa regima, o kas tampa regima, yra šviesa.

Todėl sakoma: „Pabusk, kuris miegi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus“.

Aš – pasaulio šviesa, – sako Viešpats; – kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse.

EVANGELIJA PAGAL JONĄ (9, 1. [2-5]. 6-9. [10-12]. 13-17. [18-33]. 34-38. [39-41])

Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą nuo gimimo dienos.

[Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo, – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė neregys?“

Jėzus atsakė: „Nei jis nenusidėjo, nei jo tėvai, bet jame turi apsireikšti Dievo darbai. Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kolei diena. Ateina naktis, kada niekas negali darbuotis. Kol esu pasaulyje, aš – pasaulio šviesa!“

Tai taręs, Jėzus spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis ir tarė jam: „Eik ir nusiplauk Siloamo tvenkinyje“. (Išvertus „Siloamas“ reiškia: „Pasiuntinys“.) Tasai nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis.

Kaimynai ir kiti žmonės, kurie matydavo jį elgetaujantį, klausė: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?“ Vieni sakė: „Tai jis“. Kiti: „Visai ne, tik į jį panašus“. O jis atsakė: „Taip, tai aš“.

[Tada jie klausė jį: „O kaipgi atsivėrė tau akys?“

Jis išsipasakojo: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė juo man akis ir pasakė: „Eik į Siloamą nusiprausti“. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau“. Jie vėl klausė: „Kur jisai?“ Šis atsakė: „Nežinau“.]

Tuomet jie nusiveda buvusį neregį pas fariziejus. O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo šeštadienis. Fariziejai ėmė jį iš naujo kamantinėti, kaip jis praregėjęs. Jis paaiškino: „Jis patepė man akis purvu, aš nusiprausiau ir dabar regiu“.

Kai kurie fariziejai kalbėjo: „Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko šeštadienio“. O kiti sakė priešingai: „Kaip galėtų nusidėjėlis daryti tokius stebuklus?“ Ir jų nuomonės nesutarė. Tuomet jie ir vėl klausia buvusį neregį: „O ką tu manai apie vyrą, atvėrusį tau akis?“ Šis atsakė: „Jis pranašas“.

[Žydai nenorėjo tikėti, kad jis tikrai buvęs aklas ir praregėjęs. Jie liepė pašaukti praregėjusiojo gimdytojus ir ėmė juos tardyti: „Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimęs aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis yra gimęs aklas. O kokiū būdu jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegu kalba už save“. Tėvai šitaip pasakė, bijodami žydų. Mat žydai buvo nutarę, jog kas tik išpažintų Jėzų esant Mesiją, turėtų būti išvartytas iš sinagogos. Todėl jo tėvai pasakė: „Jis suaugęs, klauskite jį patį“.

Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė: „Šlovink Dievą! Mes žinome, kad tas žmogus nusidėjėlis“. Jis atsiliepė: „Ar jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu“. Jie vėl klausė: „Ką jis tau darė? Kokiu būdu jis tau atvėrė akis?“ Šis atsakė: „Aš jau sakiau, tik jūs neklausote. Ką dar norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti jo mokiniais?“

Tada jie išplūdo jį, sakydami: „Tai tu esi jo mokiny, o mes – Mozės mokiniai. Mes žinome, kad Mozei yra kalbėjęs Dievas, o iš kur šitas, mes nežinome“.

Žmogus jiems atsakė: „Tai tikrai nuostabu, kad jūs nežinote, iš kur jis. O juk jis man atvėrė akis! Žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjėlių. Jis išklauso tik savo garbintojus, kurie vykdo jo valią. Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis! Jei šitas nebūtų iš Dievo, jis nebūtų galėjęs nieko panašaus padaryti“.]

Jie užriko ant jo: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar nori mus mokyti?“ Ir išvarė jį lauk. Jėzus sužinojo, kad jie buvo išvarę jį lauk, ir susitikęs paklausė jį: „Ar tiki Žmogaus Sūnų?“ Šis atsakė: „O kas jis, Viešpatie, kad jį tikėčiau?“ Jėzus tarė: „Tu jau esi jį matęs, ir dabar jis su tavimi kalba“. Žmogus sušuko: „Tikiu, Viešpatie!“, ir parpuolęs pagarbino jį.

[O Jėzus prabilo: „Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, – kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų“. Prie jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ Jėzus atsakė: „Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet štai jūs sakote: „Mes neakli!“ – Taigi jūs kalti“.]

Pamąstymas apie Dievo žodį

Visose žydų šeimose buvo itin griežta hierarchinė tvarka. Tėvas būdavo visos šeimos ir visų namų galva, o vyriausiasis sūnus—tikrasis ir pagrindinis įpėdinis bei paveldėtojas. Kiti sūnūs turėdavo tenkintis menkesnėmis vietomis namuose ir paveldėdavo kur kas mažiau nei vyriausiasis brolis.

Tačiau Šventajame Rašte pasakojama, kad kai kurie žmonės tarsį iškrisdavo iš šios griežtos hierarchijos ir tapdavo galingais Dievo tarnais ne pagal protinę teisę. Pavyzdžiui, Debora, Izraelio teisėja (plg.Pr27). Gideonas, pats menkiausias savo tėvo namuose, užaugęs tapo didžiu kariu ir savo tautos vaduotoju (plg.Ts 6-7). Tarp šių žmonių puikiai įsirikiuoja ir Dovydas, jauniausias Jesės sūnus.

Paisant griežtų tradicijų, šie žmonės negalėjo tapti Izraelio vadovais. Bet Dievas vadovus pasirenka kitaip, ne pagal nusistovėjusią tvarką. Jam labiau rūpi, kaip žmogus mąsto ir veikia, o ne kokia jo padėtis šeimoje ar visuomenėje. Samueliui Jis sakė žiūrintis į žmogaus širdį, o ne išvaizdą.

Ir šiandien Dievas ieško tyros širdies, ištikimų ir gebančių klausyti žmonių. Ieško žmonių, kurie nori būti Jo ugdomi. Kai karalius Saulius, Dovydo pirm-takas, nusigrėžė nuo Dievo, Viešpats atrado Dovydą, paslankios širdies ir norios dvasios žmogų. Šis pasakojimas moko, kad Dievui nereikia sumaniausių, nuostabiausių, geriausių, gražiausių žmonių. Jis ieško tokių, kurie pasiryžę Jam atsiduoti ir sutinką būti Jo mokomi.

Mes esame Dievo pateptieji. Jis palaimino ir pripildė savo malonės. Tad išdrįskime tarti Viešpačiui, kad norime Jam tarnauti ir Jį garbinti visu savo gyvenimu.

**Viešpatie, suteik man troškimą sekti ir stiprybės padėti
statydinti Tavo Bažnyčią.**

{ žurn. „Žodis tarp mūsų“}